

ПОЧИНОК

Снується з ясного починку

Тонка мов нитка,
Із пруттям зеленим
У бильцях хисткої колиски
Сплітається витко.

.....

Пронеслися вибриком сонячні роки,
Десь зникли у часі.
Хоч плуталась нитка моя,
А все далі тяглася.

.....

Той світлий починок
Я знов віднайшов,
Що був загубився, здавалосьь.
І легше крутитись у прядці,
І прясти, й снувати,
І знати,
Що ниточка світла моя
Не порвалась.